

ရဟနာအပေါင်းပွဲနေ့

ရှင်မာတော်း ၅၁ - ၁၂

သေပြီး နောင်ဘဝမှာ ကောင်းကင်ဘုက္ခိ ရောက်မယ်၊ ဘုရားနဲ့အတူ ကောင်းကင်ဘုမှာ ထာဝရအသက်ရှင်ရမယ်ဆိုတာတွေကို လူအများစုက စိတ်မဝင်စားကြပါဘူး။ ကျေနော်တို့ လူ့ဘဝက ဒီလောကအသက်တာအတွက်ပဲရှင်ရတာဆိုရင် လူတွေဟာ သနားစရာ ဖြစ်နေမှာပေါ့။ ဝိညာဉ်ပါတဲ့လူတွေက ဒီဘဝသက်တမ်းကုန်ရင် ပြီးရော၊ နောင်ဘဝဆိုတာ မရှိတော့ဘူးဆိုရင် လူဟာ တိရှိနာန်လို ဖြစ်သွားမှာပေါ့။ တိရှိနာန်မှာ ဝိညာဉ်မပါလို တိရှိနာန်မှာ နောင်ဘဝဆိုတာ မရှိပါဘူး။ လူကိုတော့ ဘုရားသခင်က သူ့ရဲ့ရွှေပုံသဏ္ဌာန်တော်အတိုင်း ဖန်ဆင်းထားလို လူမှာ မသေမပျောက်နိုင်တဲ့ဝိညာဉ်ပါတယ်။ ဒါကလည်း ဘုရားသခင်က လူကို ချစ်လို သူနဲ့အတူ ကောင်းကင်ဘုမှာ ထာဝရအသက်ရှင်နေစေဖို့ စိစဉ်ထားတာပါ။

ဒါကြောင့် ကျေနော်တို့ လူတွေရဲ့နောက်ဆုံးပန်းတိုင်ဟာ ကောင်းကင်ဘုဖြစ်တယ်ဆိုတာ လူတွေ သတိရစေဖို့ အသင်းတော်က ရဟနာအပေါင်းပွဲကို ကျင်းပစေပါတယ်။ ဒီပွဲကို အသင်းတော်က ဝတ္ထားပွဲအဖြစ် သတ်မှတ်ပြီး ကျင်းပစေတာက ကျေနော်တို့ရဲ့ နောက်ဆုံးပန်းတိုင်ကို မမေ့ဖို့ ဘဝကို အချုံးမပေးဖို့ သတိပေးနေပါတယ်။ ယနေ့ဖတ်ရတဲ့ ခံဝေလိကျမ်း ရှင်မှာတော်း အခန်းကြီး ၅ မှာ ဆင်းရဲတာ၊ ငို့ကြွေးရတာ၊ ဆာလောင်မွှတ် သိတ်ရတာ၊ မတရားအလုပ်ခံရတာ၊ ညင်းပန်းနှိပ်စက်ခံရတာတွေ၊ မဟုတ်မမှန် နာမည်ဖျက်ခံရတာတွေဟာ အဓိပ္ပာယ်ရှိတယ်။ အလကားခံရတာသက်သက် မဟုတ်ဘူး။ မဂ်လာရှိတယ်။ ကောင်းကျိုးရှိလိမ့်မယ် တဲ့။ ဆိုလိုတာက ထာဝရအသက်ရဖို့ သေချာလိမ့်မယ်။ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်ဆိုတာ အဲလိုစိတ်ထားရှိတဲ့သူတွေရဲ့ ထာဝရအိမ်တော် ဖြစ်ပါတယ်။

ခရစ်ယာန်တွေ မျှော်လင့်နေတာက ဘုရားသခင်က သူနဲ့အတူ ထာဝရအသက်ရှင်စေဖို့ ကောင်းကင်ဘုက္ခိ ခေါ်ယူပါလိမ့်မယ်။ ဒါကြောင့် ကျေနော်တို့ကို “ဘုရားသခင်ရဲ့သားသမီးများ” လို ခေါ်တော်မှုတာပေါ့။ ဒါကြောင့် ကျေနော်တို့ရဲ့ ပန်းတိုင်ကတော့ ရှင်းတယ်၊ ကောင်းကင်ဘုမှာ ထာဝရအသက်ရှင်ဖို့ပါပဲ။

ယနေ့ ဖတ်ရတဲ့ ရှင်ယောဟန်ရဲ့ ဗျာဒီတ်ကျမ်းမှာ “ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်မှာ ရောက်နေတဲ့လူတွေက မရောမတွက်နိုင်အောင် များပြားလှပါတယ်” တဲ့။ လူမျိုး အမျိုးမျိုး၊ ဘာသာစကားအမျိုးမျိုးက လူတွေ ရောက်နေကြတယ်။ လူတိုင်း ကောင်းကင်ဘုက္ခိ ရောက်ပိုင်ခွင့်ရှိတယ်ဆိုတာ ထင်ရှားပါတယ်။ တခါတုံးက သခင်ယေးကို လူတယောက်က မေးဖူးတယ် “ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်ကို ရောက်တဲ့လူ နည်းသလား/များသလား” တဲ့။ အဖြေမှန်ကတော့ ယနေ့ဖတ်ရတဲ့ ကျမ်းစာထဲကအတိုင်း မရောမတွက်နိုင်အောင် များပါတယ်ဆိုတာ အခုံတော့ သိရပါပြီ။ လူတွေက လောကထဲမှာ ရှင်သန်နေထိုင်ကြရင်းနဲ့ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်ဟာ ငါတို့နဲ့ ထိုက်တန်ကြောင်း နှိမ့်ချတဲ့စိတ်ထား ထားပြရင်းနဲ့ သက်သေပြကြတယ်။ နှုံးည့်တဲ့စိတ်ထား

ထားခြင်းအားဖြင့် သက်သေပြန်ကြပါတယ်။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ ကောင်းကင်ဘုံးဆိုတာ နှိမ့်ချတဲ့လူတွေရဲ့ နိုင်ငံတော်၊ နူးညံ့သီမ်မွေ့တဲ့လူတွေရဲ့ နိုင်ငံတော်ဖြစ်လို့ ပါပဲ။ ဒီလိုစိတ်ထားနဲ့ နေထိုင်ရင်းနဲ့ လောကမှာ အသက်ရှုင်ရတာ အဓိပ္ပာယ်ရှိလာဖော်ပါတယ်။

လူအများစုက ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်ကို စိတ်မဝင်စားကြဘူး၊ မျှော်လင့်မထားကြဘူး၊ ကျေနော်တို့ ခရစ်ယာန်တွေကတော့ သေချာပေါက် မျှော်လင့်နိုင်ကြတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ယေဇုံဘုရားရှင်က သေရာမှ ပြန်ရှုင်လို့ မျှော်လင့်နိုင်ကြတာပါ။ ဒါကြောင့် လောကမှာ ဆင်းရရင်လည်း စိတ်မပျက်ဘူး၊ မျှော်လင့်တယ်။ လောကမှာ ငိုကြွေးရလည်း စိတ်မပျက်ဘူး၊ မျှော်လင့်နေတယ်။ ညင်းပန်းနိုင်စက်ခံရလည်း မျှော်လင့်တယ်။ မဟုတ်မမှန် အသရေဖျက်ခံရလည်း ကောင်းကင်ဘုံးကို ပျော်ပျော်ကြီး မျှော်လင့်ပြီး နေနိုင်ကြပါတယ်။

အဲ ဒီလို့ နောင်ဘဝမှာ ကောင်းကင်ဘုံးကို ရောက်မယ်လို့ မျှော်လင့်နေပေမဲ့ ဒီလောကဘဝအသက်တာကို အလေးထားပါတယ်၊ တန်ဖိုးရှိရှိ နေထိုင်ပါတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ကျေနော်တို့ ပန်းတိုင် ကောင်းကင်ဘုံးကို ရည်မှန်းချက်ထားပြီး ကျင့်ကြံနေထိုင်စရာ ဖြစ်နေလို့ ပါပဲ။ နောင်ဘဝမှာ ပြီးပြည့်စုံတဲ့ ထာဝရအသက်နဲ့ ရှင်နေရမှာကို အခုဘဝကတည်းက လက်တွေ့၊ အတွေ့အကြံရှိနေဖော်ပါတယ်။

ယနေ့ဖတ်ရတဲ့ ဒုတိယကျမ်းစာ ရှင်ယောဟန် ဉာဏ်ဝါဒစာ အခန်းကြီး ၃ မှာ “**ဉာဏ်သို့** ကိုယ်တော်၏ မျှော်လင့်ထားသောသူတိုင်းသည် ကိုယ်တော်ကဲသို့ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်စေရန် မိမိကိုယ်ကို သန့်စင်ကြလေ၏။” ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဘယ်လို့ သန့်စင်ကြမလဲ။ ယနေ့ဖတ်ရတဲ့ သခင်ယေဇုံရဲ့ မင်္ဂလာတရား (၈)ပါးက ဖော်ပြထားတဲ့ စိတ်ထားအတိုင်း ကိုယ့်စိတ်ထားကို ပြုပြင်ရင်းနဲ့ သန့်စင်စေရပါမယ်။ စိတ်ထားတွေ ပြင်ရပါမယ်။ ဘုရားကြံ့ကြတဲ့စိတ်ထားတွေက

- တရားမျှတတဲ့ စိတ်ထား၊ ချစ်တတ်တဲ့ စိတ်ထား၊ ငြိမ်းချမ်းစေလိုတဲ့ စိတ်ထား၊ သနားတတ်တဲ့ စိတ်ထား၊ နှိမ့်ချတဲ့ စိတ်ထားတွေအတိုင်း ကိုယ့်စိတ်ထားကို ပြုပြင်ရပါမယ်။ စိတ်ထားကို အဲ ဒီအတိုင်း ပြုပြင်ဖို့ ဘာသာသူတို့ သဘောတူကြပါရဲ့လား။ သဘောမတူရှင်တော့ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်ဟာ သင့်အတွက် မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ ဒီလောကအသက်တာက ကိုယ့်ကိုယ်ကို စိတ်ထားပြင်ဖို့ ဘုရားက အချိန်ပေးထားတဲ့ကာလပါပဲ။

နားဆင်သူအားလုံးအပေါ် ဘုရားသခင် ကောင်းကြီးမင်္ဂလာမှား ခံစားကြရပါစေ။